Pracuji jako sociální pracovnice v Centru sociální a ošetřovatelské pomoci v Praze 10. Velkou výhodou pro mou práci je, že tato organizace poskytuje celou škálu sociálních služeb seniorům. Vždy je možné nabídnout rychlou pomoc s ohledem na jeho konkrétní potřeby a situaci, ve které se momentálně nachází. Samozřejmě by nebylo možné seniorovi pomoci bez nezbytné týmové spolupráce mezi jednotlivými službami, která v naší organizaci úžasně funguje.



Jsem sociální pracovnicí konkrétně v Domově pro seniory a denně přicházím do práce s myšlenkou, co mě ten den čeká. Samozřejmě mám domluvené schůzky s možnými zájemci o naši službu, ale nikdy nelze předjímat, co budu řešit. Uvádím jeden příběh za všechny, které mě v budoucnu jistě čekají.

Paní Novákové je 83 let a bydlí v Praze 10. Cítí se opuštěná, má sice syna, ale ten je příliš zaměstnán a kamarádky už zemřely…. Umí se o sebe postarat, dojde si nakoupit, pak si něco dobrého uvaří, ráda by chodila někam mezi své vrstevníky, ale neví kam. Doporučuji navštívit kluby seniorů a předávám jí kontakt na kolegyni, která organizuje volný čas seniorů. Současně samozřejmě nechávám kontakt na sebe pro poskytnutí další případné pomoci. Paní Nováková nadšeně odchází se slovy, prý vůbec netušila, že něco takového existuje.

Po 3 letech najednou slyším zoufalý hlas paní Novákové v telefonu. Bohužel sil ubývá a už není schopná docházet do klubů pro seniory, dělá jí problém si dojít nakoupit i uvařit, chodí s hůlkou, ale velmi jí bolí nohy a do bytu má 10 schodů, které velmi těžko zvládá. Ven jde pouze v nezbytném případě a pro jistotu raději jen se synem. Paní Novákovou uklidním, že tato situace se dá vyřešit zavedením pečovatelské služby, požádám ji o přesnou adresu bydliště, kontakt na ni a obratem volám sociální pracovnici z pečovatelské služby. Ta kontaktuje paní Novákovou a domluví na základě jejích potřeb zavedení terénní pečovatelské služby. Po třech dnech mi volá nadšeně paní Nováková, jak se jí ulevilo, děvčata z pečovatelské služby k ní chodí domů, přinesou jí oběd, nakoupí, občas něco poklidí a doprovodí jí k lékaři. Je to moc fajn.

Uběhl nějaký čas a paní Nováková mi opět volala, že jí bohužel nohy vypovídají službu, musela si pořídit chodítko, velmi se snaží vše zvládat doma s pomocí pečovatelek, ale schody do bytu už nezvládne vůbec. Ráda by nadále využívala děvčat z pečovatelské služby, leccos ještě zvládne, ale schody k bytu ji velmi omezují. Celou zimu nebyla venku. Nabídnu paní Novákové možnost podání žádosti do Domu spokojeného žití, kde jsou bezbariérové bytové jednotky, může si byt vybavit vlastním nábytkem a pečovatelská služba je tam poskytována stejně, jako když je doma. Paní Nováková okamžitě zareagovala, že by si moc chtěla podat žádost do takového domu. Tak jsem ji dala

kontakt na sociální pracovnici této služby, která jí dle mých následných informací okamžitě dala veškeré informace a potřebné dokumenty. Po nějaké době najednou potkám paní Novákovu spokojenou a usměvavou, jak krásně se jí bydlí v Domě spokojeného žití. Nemusí zdolávat schody, pečovatelky jsou úžasné, dokonce za ní přišla i zdravotní sestřička píchnout injekci a zavázat nohy. Tak jsem jí vysvětlila, že jde o domácí zdravotní péči, aby nemusela běhat zbytečně k lékaři, pokud to není nutné.

Jednoho rána mi volala sociální pracovnice z Domu spokojeného žití, že paní Nováková šla do koupelny, upadla a musela být odvezena do nemocnice. K jejímu zklamání bylo zjištěno, že má zlomeninu nohy, která se již s ohledem na její věk nezhojí a bude potřeba zajistit paní Novákové celodenní péči, kterou již bohužel pečovatelská služba neposkytne. Paní Nováková měla být za týden propuštěna z nemocnice, nechodila, nebyla schopná se umýt a nedokázala nic bez pomoci.

Rozhodla jsem se paní Novákovou v nemocnici před propuštěním navštívit, abych zjistila, jak jí lze opět pomoci. Po zhodnocení situace jsem paní Novákové doporučila podat si žádost do Domova pro seniory, kde jí bude poskytována péče celý den i v případě, že nebude chodit, nebo nebude schopná se umýt, dojít si na záchod nebo vzít si sama léky. S ohledem na velký počet seniorů, kteří chtějí být v Domově trvale a současně s ohledem na nutnost rychlé pomoci, jsem paní Novákové nabídla prozatímní možnost odlehčovací služby v našem Domově. Tato služba je sice pouze na dobu určitou, ale je možné ji poskytnout okamžitě bez čekání a v průběhu jejího pobytu na odlehčovací službě bychom spolu sepsaly žádost do Domova na stálo. Vzhledem k tomu, že jediným zásadním kritériem pro přijetí do Domova pro seniory je potřebnost celodenní péče a ona tuto potřebnost má vysokou, ujistila jsem paní Novákovou, že se o ní postaráme formou odlehčovací služby do doby, než bude přijata trvale.

Co říci na závěr? Stáří je obávaná část života z mnoha pochopitelných příčin a proces stárnutí může být psychicky i fyzicky vyčerpávající. Proto je naší povinností vytvářet takové podmínky, které pomohou seniorům důstojně překonat všechny potíže. Až se sama dostanu do seniorského věku a budu potřebovat jakoukoli pomoc či radu, neomylně vím, kam se mám obrátit o pomoc. Věřím, že pokud budou lidé v sociálních službách cítit svou práci jako poslání, nemusí mít obavy nikdo z nás.